

## ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์  
และผู้นำเที่ยวที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยว  
และผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์  
และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๓) มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวและความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวและความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๑

หมวด ๑

### มาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๔ ให้กำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่ประกอบการที่แน่นอน โดยมีหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองสถานที่ที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๒) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีโทรศัพท์หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารไว้ประจำสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๓) พาหนะที่ใช้ในการนำเที่ยวและผู้ควบคุมพาหนะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๔) เก็บเอกสารโฆษณารายการนำเที่ยวตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๖ และใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ไว้เป็นหลักฐานเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดการนำเที่ยวตามโฆษณาหรือสิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ตามใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ดังกล่าว

(๕) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีหลักฐานเกี่ยวกับการให้บริการนำเที่ยวให้ไว้กับนักท่องเที่ยว

(๖) ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือกรรมการผู้จัดการจะต้องไม่ให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นดำเนินกิจการธุรกิจนำเที่ยวของตน

(๗) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่หาประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมจากนักท่องเที่ยว เช่น ค่าบำเหน็จ การขอรับการสนับสนุนและรับการอุปถัมภ์ด้านพาหนะ และอื่น ๆ จากผู้ขายสินค้าที่ระลึก ร้านค้าอัญมณีหรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเนื่องโดยตอบแทนด้วยการนำนักท่องเที่ยวไปซื้อสินค้าหรือบริการจากร้านดังกล่าวถ้าเป็นการกระทำไปโดยทราบว่าสินค้า หรือบริการนั้นมีราคาสูงผิดปกติหรือหลอกลวงเพื่อให้ได้รับส่วนแบ่งรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการดังกล่าว หรือโดยบังคับหรือขู่เชิญนักท่องเที่ยว

(๘) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจ่ายค่าตอบแทนตามปกติ หรือคืนเงินค่าใช้จ่ายที่มัคคุเทศก์ต้องสำรองจ่ายไปก่อนในกรณีฉุกเฉิน และจำเป็น เพื่อการจ้ดนำเที่ยวให้กับมัคคุเทศก์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นสุดการนำเที่ยว

(๙) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่ดำเนินการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือส่งเสริมสนับสนุน หรือมีส่วนรู้เห็นให้มีการกระทำ ดังต่อไปนี้

(ก) การกระทำผิดกฎหมาย เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการทำลายสิ่งแวดล้อมโบราณสถานหรือโบราณวัตถุ การทารุณสัตว์ การค้าแรงงานข้ามชาติ การค้าประเวณีหรือกิจกรรมทางเพศและยาเสพติด การกระทำผิดเกี่ยวกับงาช้าง รวมถึงสัตว์ป่าและพืชป่าต่าง ๆ ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เป็นต้น

(ข) การกระทำที่ขาดมนุษยธรรม

(ค) การกระทำอื่นใดที่นำมาซึ่งความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย

(๑๐) ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) เพื่อให้ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงาน

ใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) ต้องใช้ภาษาไทย โดยจะมีภาษาต่างประเทศกำกับไว้หรือไม่ก็ได้และอย่างน้อยต้องมีรายการตามที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางกำหนด

(๑๑) ในการจัดบริการหรือการอำนวยความสะดวกที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พึงต้องจัดให้นักท่องเที่ยวตามรายการนำเที่ยวผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ต้องระมัดระวังตรวจสอบว่าผู้ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับรายการนำเที่ยวว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

## หมวด ๒

มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกายการรักษา มารยาท ความประพฤติ  
และการตรวจสอบสุขภาพของมัคคุเทศก์

ข้อ ๕ มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบายหรือบอกกล่าวเรื่องราวแก่นักท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งความไม่ถูกต้องและเสื่อมเสียแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมทั้งภาพพจน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ

(๒) ไม่รับผิดชอบงานในหน้าที่ของมัคคุเทศก์ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของนักท่องเที่ยว ตามข้อตกลงเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวเป็นสำคัญ หรือละทิ้งหน้าที่การงาน

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ หรือกระทำการใด เพื่อให้นักท่องเที่ยวอยู่ในสภาพที่ต้องปฏิบัติตามโดยไม่สมัครใจ

(๔) ปฏิบัติตนอันเป็นการฝ่าฝืนศีลธรรม ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของประเทศไทย หรือกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง รวมทั้งอธิบายให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติเช่นเดียวกัน

ข้อ ๖ มัคคุเทศก์ต้องส่งผลการตรวจสอบสุขภาพแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีการร้องขอ

ข้อ ๗ มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือนักท่องเที่ยว

ข้อ ๘ มัคคุเทศก์ต้องแต่งกายสุภาพตามกาลเทศะ

ข้อ ๙ มัคคุเทศก์ต้องมีใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) เพื่อแสดงให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ใบสั่งงานมัคคุเทศก์ (JOB ORDER) จะแสดงในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๑๐ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติหน้าที่ตรงต่อเวลาในการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวตามข้อตกลงที่ได้กระทำไว้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มัคคุเทศก์ได้รับเงินทอนจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ต้องคืนเงินดังกล่าวภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นสุดการนำเที่ยว

ข้อ ๑๒ ให้นำข้อ ๔ (๙) มาบังคับใช้กับมัคคุเทศก์โดยอนุโลม

## หมวด ๓

มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท  
และความประพฤติของผู้นำเที่ยว

ข้อ ๑๓ ผู้นำเที่ยวต้องไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศ และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบายหรือบอกกล่าวเรื่องราวแก่นักท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งความไม่ถูกต้องและเสื่อมเสีย แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมทั้งภาพพจน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ

(๒) ไม่รับผิดชอบในหน้าที่ของผู้นำเที่ยว ซึ่งจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของนักท่องเที่ยว ตามข้อตกลงเกี่ยวกับรายการนำเที่ยวเป็นสำคัญ หรือละทิ้งหน้าที่การงาน

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ หรือกระทำการใด เพื่อให้นักท่องเที่ยวอยู่ในสภาพที่ต้องปฏิบัติตามโดยไม่สมัครใจ

(๔) ปฏิบัติตนอันเป็นการฝ่าฝืนศีลธรรม ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น หรือประเทศไทย หรือกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง รวมทั้ง อธิบายให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติเช่นกัน

ข้อ ๑๔ ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติหน้าที่ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและ จะดำเนินการใดให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมิได้

ข้อ ๑๕ ให้นำข้อ ๔ (๙) และ ข้อ ๘ มาใช้บังคับกับผู้นำเที่ยวโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติหน้าที่ตรงต่อเวลาในการนำเที่ยว

## หมวด ๔

ค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มีคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับ  
จากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๑๗ ให้มีคคุเทศก์ทั่วไปและผู้นำเที่ยวได้รับค่าตอบแทนไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันบาทต่อวันการนำเที่ยว ให้มีคคุเทศก์เฉพาะได้รับค่าตอบแทนต่อวันการนำเที่ยวตามข้อตกลงกับผู้ประกอบ  
ธุรกิจนำเที่ยว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ทวีศักดิ์ วาณิชย์เจริญ

รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รักษาการแทน

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์